

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 367/2023-31

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej MALICH advokátska kancelária, s. r. o., Dunajská 25, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Pavol Malich, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/16/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/16/2020 **boli porušené** základné práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Správny súd v Bratislave **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/16/2020 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadostučinenie **500 eur**, ktoré **je** Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia **530,85 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 22. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy postupom Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. BA-2S/16/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal správne mu súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal jej finančné zadostučinenie v sume 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa správnu žalobou z 24. januára 2020 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, pričom zároveň žiadala, aby Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) odložil vykonateľnosť napádaného rozhodnutia. Konanie o žalobe sťažovateľky bolo spočiatku vedené pod sp. zn. 1S/23/2020.

3. Uznesením č. k. 1S/23/2020-82 z 22. júna 2020 krajský súd návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

4. Krajský súd uznesením sp. zn. 1S/23/2020-167 zo 16. novembra 2020 spojil konania vedené pod sp. zn. 2S/16/2020 a sp. zn. 1S/23/2020 na spoločné konanie s tým, že obe konania budú ďalej vedené pod sp. zn. 2S/16/2020.

5. V ďalšom postupe doručil krajský súd sťažovateľke vyjadrenia ostatných účastníkov k žalobe a 7. decembra 2021 ju vyzval, aby sa vyjadrila, či súhlasí s rozhodnutím súdu bez nariadenia pojednávania.

6. Uznesením č. k. 2S/16/2020-294 z 20. mája 2022 krajský súd zamietol návrh sťažovateľky zo 17. marca 2022 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

7. Sťažovateľka uvádza, že po vydaní a doručení uznesenia č. k. 2S/16/2020-294 z 20. mája 2022 krajský súd nevykonal žiaden procesný úkon napriek jej opakovaným urgenciám. Poukazuje na to, že napadnuté konanie trvá už viac ako 3 roky, pričom je podľa nej zjavné vzhľadom na súčasný stav veci, že nebude právoplatne skončené ani v dohľadnej dobe.

8. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 367/2023-14 z 9. augusta 2023 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

9. Sťažovateľka argumentuje, že jej je v dôsledku prietahov v napadnutom konaní dlhodobo sťažené až znemožnené užívanie majetku, preto požaduje primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 eur. Právna neistota, v ktorej sa pre prietahy v konaní dlhodobo nachádza, jej spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu.

10. Sťažovateľka zastáva názor, že nekonaním správneho súdu boli porušené jej základné práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy.

II.

Vyjadrenie správneho súdu a replika sťažovateľky

II.1. Vyjadrenie správneho súdu:

11. Správny súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1SprV/416/2023 z 28. augusta 2023, ktorého súčasťou je vyjadrenie zákonnej sudkyne a chronológia úkonov v napadnutom konaní.

12. Správny súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že predmetná vec prešla v rámci prechodu výkonu súdnictva z krajského súdu na správny súd, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. Dňa 6. júna 2023 bola náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 5S správneho súdu a 19. júna 2023 pridelená a predložená sudkyňi spravodajkyňi na ďalší postup.

13. Zákonná sudkyňa uviedla, že pokiaľ ide o skutkovú a právnu zložitosť veci, predbežným preskúmaním zistila, že ide o vec, ktorá je na správnych súdoch súčasťou bežnej rozhodovacej agendy, predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí týkajúcich sa povolenia zmeny územného rozhodnutia a povolenia novostavby. Vo veci však vystupuje väčší počet účastníkov (9), čím je daná časová náročnosť vykonávania úkonov, najmä doručovania písomností.

14. Zákonná sudkyňa zastáva názor, že krajský súd realizoval procesné úkony plynulo, logicky, v nadväznosti na seba a s prihliadnutím na počet účastníkov konania, s výnimkou obdobia od augusta 2022, keď bol vykonaný posledný úkon zo strany krajského súdu a k realizácii ďalších nedošlo až do prechodu výkonu súdnictva k 1. júnu 2023. V tejto súvislosti poukazuje na „*všeobecne známe personálne podmienky práce na správnych kolégiách krajských súdov a stav súdnych oddelení pred prechodom výkonu súdnictva na novozriadené správne súdy*“.

II.2. Replika sťažovateľky:

15. Sťažovateľka vo svojej replike v reakcii na vyjadrenie správneho súdu uvádza, že ústavná sťažnosť nesmeruje proti konkrétnemu sudcovi, ale proti celkovému postupu súdu v napadnutom konaní a jej cieľom je odstránenie prietáhov v konaní, za ktoré je zodpovedný príslušný správny súd; ako orgán štátnej moci. Z tohto dôvodu nepovažuje väčšinu argumentácie vo vyjadrení správneho súdu (týkajúcej sa práve nedostatkov v pridelení či neprimeranom rozsahu spisov pridelených jednotlivým sudcom) za relevantnú vo vzťahu ku konaniu o ústavnej sťažnosti.

16. V súvislosti s obranou správneho súdu, že v konaní vystupuje väčší počet účastníkov (9), čo by malo zakladať časovú náročnosť vykonávania úkonov, najmä doručovania, sťažovateľka uvádza, že uvedená skutočnosť nemôže byť dôvodom namietaných prietáhov v konaní, pričom súd bol preukázateľne nečinný počas dlhších období bez ohľadu na postup účastníkov v konaní.

17. Sťažovateľka zastáva názor, že súd bezdôvodne nekonal o podanej žalobe v období od 27. januára 2020 do 28. mája 2020, a potom opätovne v období od 2. januára 2021 do 14. septembra 2021, a následne v období od 10. júla 2022 až do podania ústavnej sťažnosti.

18. Sťažovateľka uvádza, že je i po viac ako 3,5 rokoch konania na príslušnom správnom súde odkázaná čakať na poskytnutie právnej ochrany, pričom podávala viacero žiadostí, urgencií či iných podaní týkajúcich sa priebehu konania a prietáhov, na ktoré jej nebolo odpovedané, resp. ktoré neboli vyriešené zo strany príslušného správneho súdu.

19. Sťažovateľka zdôrazňuje, že skutková situácia a konanie stavebníka na základe žalobou napadnutých rozhodnutí si vyžaduje urýchlené konanie a rozhodnutie správneho súdu. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti je presvedčená, že výkon napadnutých rozhodnutí v podobe začatia stavebných prác a realizácie stavby zakladá hrozbu závažnej ujmy.

III. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

20. Sťažovateľka podstatnou časťou argumentácie tvrdí, že zo strany správneho súdu konajúceho v jej veci došlo k vzniku zbytočných prietáhov.

21. Predmetom konania pred ústavným súdom je preto posúdenie, či postupom správneho súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy.

22. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktoré je garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, a podľa jeho ustáleného právneho názoru v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

23. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

24. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník (strana sporu) obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

25. Povinnosť správneho súdu a jeho sudcu konať rýchle a hospodárne podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp správneho súdneho konania v § 5 ods. 7 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a povinnosť konať bez prietáhov i v čl. 17 Civilného sporového poriadku, ktorý je premietnutý aj do § 5 ods. 1 SSP. Aj správny súd je teda povinný postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prietahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

26. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

27. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitost' prejednávanej veci, ústavný súd konštatuje, že správne žaloby, ktorých predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí týkajúcich sa povolenia zmeny územného rozhodnutia a povolenia stavby, v zásade patria medzi bežnú rozhodovacia agendu správnych súdov. Pokiaľ správny súd argumentuje, že v napadnutom konaní vystupuje pomerne značný počet účastníkov (9), ústavný súd poukazuje na to, že uvedený počet účastníkov konania nie je možné považovať za faktickú zložitost' veci a vnímať ako ospravedlniteľný dôvod nečinnosti správneho súdu. V súvislosti s týmto kritériom tak nie je možné správny súd zbaviť jeho zodpovednosti za priebeh a doterajšiu dĺžku napadnutého konania a s tým súvisiaci vznik priet'ahov. Ústavný súd zobral do úvahy aj predmet sporu, ktorý, aj keď je pre samotnú s'ťažovateľku zaiste dôležitý, nepatrí do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré by si vyžadovali zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup (ako je to v civilných konaniach napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých alebo v správnych súdnych konaniach napr. v sociálnych veciach, pozn.).

28. V konaní o ústavnej s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú s'ťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní príslušného spisového materiálu ústavný súd zistil, že s'ťažovateľka svojím správaním v napadnutom konaní neovplyvnila nežiaducim spôsobom jeho dĺžku.

29. Tretím hodnotiacim kritériom je postup správneho súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že po podaní žaloby v januári 2020 vykonával správny súd prvotné procesné úkony, pričom po spojení vecí vedených pod sp. zn. 2S/16/2020 a sp. zn. 1S/23/2020 na spoločné konanie uznesením č. k. 1S/23/2020-167 zo 16. novembra 2020 doručoval v roku 2021 podania účastníkom a zároveň ich vyzýval na vyjadrenie. K vzniku priet'ahov v konaní došlo podľa názoru ústavného súdu však najmä v období po vydaní uznesenia č. k. 2S/16/2020-294 z 20. mája 2022, ktorým súd zamietol návrh s'ťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, keď ostal správny súd až do podania ústavnej s'ťažnosti, teda vyše roka, absolútne nečinný.

30. Na základe uvedených zistení je zrejmé, že správny súd nezvolil v súdnom konaní taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka nachádza.

31. Ústavný súd stabilne zdôrazňuje, že postup súdu spočívajúci len v samotnom vykonaní rôznych úkonov, ktoré však nevedú k meritórnemu ukončeniu sporu, nie je možné považovať za postup efektívny, sledujúci odstránenie stavu právnej neistoty.

32. Ústavný súd pripomína, že personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako i optimalizácia súdnictva nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nad rámec poznamenáva, že je táto okolnosť z individuálneho hľadiska, teda z hľadiska osoby zákonného sudcu, pochopiteľne ospravedlniteľná, avšak z hľadiska celkovej zodpovednosti správneho súdu za plynulosť konania v posudzovanej veci ju zohľadniť nemožno.

33. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k názoru že nečinnosťou, ale aj neefektívnym postupom správneho súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy (bod 1 výroku rozhodnutia).

IV.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

34. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

35. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

36. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany s'ťažovateľke ústavný súd prikázal správne mu súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej s'ťažnosti nebolo v merite veci právoplatne rozhodnuté (bod 2 výroku rozhodnutia).

37. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

38. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

39. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

40. S'ťažovateľka v ústavnej s'ťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur s odôvodnením, že jej je dlhodobo s'ťažené až znemožnené užívanie majetku a právna neistota, v ktorej sa pre priet'ahy v konaní dlhodobo nachádza, jej spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu.

41. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

42. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci považoval za potrebné priznať s'ťažovateľke finančné zadosťučinenie. Pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým celkovú dĺžku napadnutého konania, neodôvodnenú nečinnosť správneho súdu, ako aj predmet napadnutého konania a jeho význam pre s'ťažovateľku. Po zohľadnení týchto okolností, majú na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd považoval za primerané priznať s'ťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 500 eur podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku rozhodnutia).

43. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplataenia.

V. Trovy konania

44. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním právnu zástupkyňou.

45. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2022, ktorá bola 1 252 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2023. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2023 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 208,67 eur. Takto stanovená odmena predstavuje pri dvoch úkonoch sumu 417,34 eur, s režijným paušálom 2 x 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu sumu 442,38 eur. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby (repliku sťažovateľky), ústavný súd konštatuje, že neobsahuje nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré mu nie sú známe, preto odmenu za uvedený úkon nepriznal. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, uvedená celá suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnej sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia 530,85 eur (bod 4 výroku rozhodnutia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2023

Luboš Szigetí
predseda senátu